

REVISTA

FUNDAȚIILOR REGALE

ANUL V

I FEBRUARIE 1938

NR. 2

N. IORGA	Carnet de drum	243
VISCOUNT SAMUEL	Analiza indeterminismului	258
JULES DE GAULTIER	Trei eseuri despre Flaubert	265
VICTOR EFTIMIU	Binecuvântare	282
GH. BRAESCU	Primii și ultimii pași	284
AL. T. STAMATIAD	Din poesia chineză	299
ARON TAMASI	Două mere și o pară	311
N. CREVEDIA	Versuri	321
ȘTEFANA VELISAR	Maica Olga	326
	Țața Catinca	330
D. CARACOSTEA	Eminescu față de Leopardi	335
VICTOR IANCU	Frank Wedekind, precursor al expresionismului dramatic	360
JULIAN M. PETER	Dante și Monarhia	376
CONSTANTIN NOICA	Filosofia d-lui Lucian Blaga după trilogia Culturii	388
ȘERBAN CIOCULESCU	Poemul ciclic al d-lui N. Davescu	405

C R O N I C I

UN AMĂNUNT DIN PARSIFAL de *Mircea Eliade* (422); NOTĂ LA « SPARENBROKE » de *Mihail Sebastian* (426); DESPRE O POEZIE A MARILOR CĂUTĂRI de *Pan M. Vizirescu* (431); ANIVERSAREA BISERICII SFÂNȚA SOFIA de *Emil Riegler-Dinu* (446); ACTUALITĂȚI CULTURALE EUROPENE de *D. I. Suchianu* (451); LAMPA CU TREI ELECTROZI de *Al. Miropescu* (456); NOTĂ LA EVOLUȚIA PREȚURILOR de *Eugen Demetrescu* (460)

REVISTA REVISTELOR

NUMĂRUL — 240 PAGINI — 25 LEI

REVISTA FUNDAȚIILOR REGALE

REVISTĂ LUNARĂ DE LITERATURĂ, ARTĂ
ȘI CULTURĂ GENERALĂ

COMITETUL DE DIRECȚIE:

I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI, O. GOGA, D. GUSTI,
E. RACoviȚĂ, C. RĂDULESCU-MOTRU, I. SIMIONESCU

Redactor șef:

PAUL ZARIFOPOL

(1.I — 1.V.1934)

Redactori:

CAMIL PETRESCU

RADU CIOCULESCU

R E D A C Ț I A

B U C U R E Ș T I I I I

39, BULEVARDUL LASCAR CATARGI, 39

TELEFON 2 - 40 - 70

A D M I N I S T R A Ț I A

CENTRALA EDITURILOR

FUNDAȚIILOR REGALE

22, STRADA LIPSCANI, 22

TELEFON 5 - 37 - 77

ABONAMENTUL ANUAL LEI 300

PENTRU INSTITUȚII ȘI ÎNTREPRINDERI PARTICULARE LEI 1.000

EXEMPLARUL 25 LEI

CONT CEC POSTAL NR. 1210

ABONAMENTELE SE POT FACE ȘI IACHITA PRIN ORICE
OFICIU POSTAL DIN ȚARĂ

MANUSCRISELE NEPUBLICATE NU SE ÎNAPOIAZĂ

EDITATĂ DE SECRETARIATUL GENERAL
AL FUNDAȚIILOR CULTURALE REGALE

REVISTA
FUNDAȚIILOR REGALE

ANUL V, No. 2, FEBRUARIE 1938

BUCUREȘTI
MONITORUL OFICIAL ȘI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ

CRONICI

UN AMĂNUNT DIN PARSIFAL

În legenda lui Parsifal există un episod foarte semnificativ. Se spune că Regele Pescar (*le rois pêcheor*) a căzut bolnav, și nimeni nu-l putea vindeca. Era o boală ciudată: neputință, bătrânețe, extremă devirilizare. Să ne amintim că acest Rege Pescar — în jurul căruia s'au construit atâtea ipoteze — era, în unele texte medievale, regele Graalului; sau, în orice caz, în directă legătură cu sfântul potir pe care, cum spune legenda, Josef din Arimathea îl adusese în Europa. Nu e locul aici, și nici nu stă în intenția acestei note, să urmărim sensul simbolic al denumirii tip « Rege Pescar » (*li riche pescheour*). Destul să spunem că « peștele » a simbolizat *reînnoirea, renașterea, nemurirea*. Potirul S-tului Graal se confunda, uneori, cu « bogatul pescar »; bunăoară, în *Joseph de Arimathia* a lui Robert de Boron. Pe de altă parte, în legenda Graalului au intervenit și elemente din tradiția nordică, celtică. Și această tradiție celtică vorbește de un « pește al înțelepciunii » (*salmon of wisdom*), care poate fi pus în legătură cu Graalul și « regele pescar » (A. Nutt, *Studies on the Legend of the Holy Grail*, London 1888, p. 158).

Boala Regelui Pescar a adus după sine sterilizarea întregii vieți din jurul castelului unde agoniza misteriosul suveran. Apele nu mai curgeau în albiile lor, pomii nu mai înverzeau, pământul nu mai rodea, florile nu mai înfloreau. Se spune că atât de cumplit era acest blestem fără înțeles, încât nici pasările nu se mai îndrăgosteau, și porumbețele se ofileau singure printre ruine, până ce cădeau doborâte de aripa morții. Chiar și castelul se părginea. Zidurile se surpau lent, măcinate parcă de o putere nevăzută: putrezeau podurile de lemn; pietrele se desfăceau din parapet și se făceau scrum, ca și cum veacurile s'ar fi scurs asemenea clipelor. (Ca să pun în lumină semnificația amănuntului pe care-l comentez, am folosit, în această descriere a părginirii ținutului și a bolii regelui, episoade din două texte diferite; cel dintâi se referă la Sir Gawain, celălalt la Parsifal; cel dintâi este ms. Bibl. Nat. f. Français, 12576, citat de Jessie L. Weston, *From Ritual*

to *Romance*, Cambridge 1920, p. 12; celălalt, din *Perceval*, ed. Hucher, p. 466, citat de Weston, *op. cit.*, p. 13).

Veneau neconținut cavaleri din toate colțurile lumii, atrași de faima Regelui Pescar. Dar erau atâta de mirați de părăgirea castelului și de boala misterioasă a regelui, încât uitau că veniseră ca să întrebe de soarta și locul sfântului potir al Graalului — și se apropiau stingheriți de bolnav, compătîmîndu-l și întărîndu-l. Și după vizita fiecărui cavaler, regele se îmbolnăvea mai rău, și întreg ținutul era mai bântuit. Iar cavalerii care înnoptau în castel erau găsiți morți a doua zi de dimineață.

Iată însă că se îndreaptă spre Regele Pescar, fără să știe de boala acestuia, Parsifal. În trecut fie spus, Chrétien de Troyes, în al său *Perceval* — roman rămas, după cum se știe, nesfârșit — își face eroul, cu tot dinadinsul, un prost. Chrétien de Troyes, ca să exalte harul divin care transfigurează pe paladin, se trudește să ni-l arate ca un adevărat *Perceval le simple*, sau, cum spunea Nutt, un reprezentant al lui *the Great Fool*, tip bine cunoscut în folklorul universal (cf. Eugène Anitchof, *Joachim de Flore et les milieux courtois*, Rome, 1931, pp. 308—309). Plecarea lui Parsifal e ridiculă; toți cavalerii rîd, când îl văd cum încalecă și-l văd trecând cu *gaverlos*. Apoi, ce poate fi mai ridicul pentru un cavaler decât să te servești de un bici, *une roote*, ca să-ți miști calul?! Ajuns la curtea regală, Parsifal continuă să fie comic și să-și amuze vecinii prin purtarea lui necioplită. Nu este numai necioplît, este chiar prost. Chrétien de Troyes ne spune că, întâlnind o fată, Parsifal se repede la ea și o sărută, căci așa i se spusese că obligă « la courtoisie ». (Toate episoadele, citate în cartea lui Anitchkof, p. 309 sq.)

Nu vi se pare că acest Parsifal — cel puțin, așa cum l-a înțeles Chrétien de Troyes — este un admirabil proto-tip al lui Don Quichotte? Sunt întâmplări identice, și o psihologie întru totul corespondentă. Bunăoară, calul prost al lui Parsifal și ridiculul plecării sale (mama încearcă să-l oprească, *pentru a nu se face de răs la curtea regelui!*). Și scena cu fata îmbrățișată. Dar, mai ales, mi se pare revelantă *stupiditatea* celor doi cavaleri. Inapoi prostiei și ridicolului lor — lucra Harul (la Parsifal) și Visul (la Don Quichotte). Ce păcat că Unamuno, care citise tot, n'a cunoscut savuroasele descrieri ale lui Chrétien de Troyes! Cavalerul Tristei Figuri și-ar fi găsit un admirabil tovarăș în acest *Perceval le simple*, nesupus față de toate regulile conduitei cavaleresti, și purtînd totuși Harul care va transfigura cavaleria medievală într'un nou tip de umanitate.

Să ne întoarcem însă la castelul Regelui Pescar, unde ajunge și Parsifal. La întâia lui vizită, nici el nu se dovedește un « trimis ». Pleacă, și i se spune că *trebuie să-l întrebe pe Regele Pescar despre*

Graal. « Se tu eusses demandé quel'en on faisoit, que li rois ton aiol fust gariz de l'enfermetez qu'il a, et fust revenu en sa juventé » (*Perceval*, ed. Hucher, p. 966; Jessie L. Weston, *From Ritual to Romance*, p. 13). Într'adevăr, a doua oară, apropiindu-se de Regele Pescar și *punându-i întrebarea justă*, întrebarea *necesară* — regele se înzdrăvește ca prin miracol, și întinereste. « Le rois pèschéor estoit gariz et tot muez de sa nature ».

În cealaltă legendă paralelă, a lui Sir Gawain, îndată ce eroul întreabă despre *Lancea* cu care fusese străpuns Mântuitorul pe Cruce (deci, un substitut sau un auxiliar al potirului Graal), « apele încep să curgă din nou în albiile lor, și toate pădurile înverzesc » (Weston, *ibidem*, p. 12). Alte versiuni menționează restaurarea miraculoasă — prin simpla *întrebare* a lui Parsifal — a castelului și regenerarea întregului ținut...

* * *

A fost de ajuns o singură întrebare ca să se împlinească această minune. Dar întrebarea lui Parsifal *era așteptată*. Pentru că nimeni nu o mai punea, pentru că nici un cavaler nu era atât de pătruns de nebunia căutării Graalului încât să treacă peste orice regulă de bună creștere (să nu întrebă un om bolnav) și să afle taina sfântului potir — de aceea se agravase boala regelui și ritmul întregii vieți cosmice se alterase. Nu era deci o simplă întrebare — ca toate celelalte pe care le rostiseră cavalerii dinaintea lui Parsifal — ci *întrebarea justă*, singura așteptată, singura care putea fructifica. Întrebările celorlalți se născuseră din mirare sau politeță. Ele nu porneau din nevoia urgentă a cunoașterii adevărului și mântuirii — pentru că asta simboliza pentru lumea medievală potirul Sfântului Graal: adevărul și mântuirea. Dar Parsifal, care venise la castel ca să afle Graalul, pune o *singură întrebare*: întrebarea justă. Și observați că rostirea ei nu-l lămurește numai pe Parsifal. Înainte chiar de a i se răspunde unde este Graalul, pronunțarea corectă a întrebării juste aduce după sine o regenerare cosmică, pe toate nivelurile realității: apele curg, pădurile înfrunzesc, fertilitatea coboară pe pământ, virilitatea și tinerețea regelui sunt restaurate.

Episodul acesta din legenda lui Parsifal mi se pare semnificativ pentru întreaga condiție umană. Este poate în destinul nostru să ne refuzăm *întrebarea justă*, necesară și urgentă, singura întrebare care contează și fructifică. În loc să ne întrebăm, în termeni creștini: unde este adevărul, calea și viața? — ne rătăcim într'un labirint de întrebări și de preocupări care pot avea un anumit farmec și chiar anumite însușiri, dar care totuși nu fructifică întreaga noastră viață spirituală.

Episodul acesta din Parsifal exprimă admirabil faptul că, înainte chiar de a afla vre-un răspuns satisfăcător, « întrebarea justă » regenerează și fertilizează; și nu numai ființa omenească, ci tot Cosmosul. Nimic nu oglindește mai precis ratarea omului care refuză să se întrebe asupra sensului existenței sale, decât această icoană a Firii întregi care suferă în așteptarea unei întrebări. Nouă ni se pare că ratăm singuri, unul câte unul, pentru că refuzăm să ne întrebăm: unde este adevărul, calea și viața? Credem că mântuirea sau naufragiul nostru ne privește pe noi singuri. Ni se pare că problematica noastră, bună sau rea, nu angajează pe nimeni în afară de noi.

Dar lucrul acesta nu este adevărat. Există o solidarizare a oamenilor și în destinul lor spiritual, nu numai pe nivelurile joase, în instinctele sau interesele lor economice. E greu să se mântuiască un om singur — care stă în mijlocul oamenilor — dacă vecinii lui nici măcar nu-și pun problema mântuirii. Un gânditor atât de profund și de original ca Origenes n'a pregetat chiar să afirme că oamenii se vor mântui toți laolaltă (*apokathastasis*), iar nu unul câte unul. E greu de spus în ce măsură are dreptate Origenes, în acest punct. Dar este sigur că ecumenicitatea rămâne idealul oricărei forme de viață creștină.

Iar dacă am interpreta episodul din *Parsifal*, am putea spune că firea întreagă suferă de nepăsarea omului față de întrebarea centrală. Solidaritatea s'ar întinde, așa dar, nu numai asupra întregii comunități omenești din care facem parte, ci chiar asupra vieții cosmice, însuflețite sau aparent neînsuflețite, din jurul nostru. *Paideuma* suferă, se adulterează, o dată cu ratarea noastră nesemnificativă. Pierzându-ne timpul cu inutilități și întrebări frivole, nu ne omorăm numai pe noi, așa cum se omorau acei cavaleri neînțelepți din legenda Regelui Pescar. Ōmorâm, prin moarte lentă și sterilizare, o părticică din Cosmos. Când omul uită să se întrebe în ce parte stă izvorul mântuirii lui, se ofilesc câmpurile și se 'ntristează, sterpe, pasările. Ce admirabil simbol al solidarității omului cu întreg Cosmosul!...

Și atunci, în lumina acestui episod din *Parsifal*, ce covârșitoare însemnătate capătă deodată toți acei care nu șovăiesc să întrebe și să se întrebe asupra adevărului și vieții! Întrebările care turbură somnul acestor oameni și dramele care le macerează sufletul susțin și alimentează un neam întreg. Prin pătimirea acestor câțiva aleși fructifică și izbândește cultura fiecărei națiuni, și își face drum în timp istoria. Nu numai oamenii pot trăi *sănătoși* prin întrebările ce și le pun acești câțiva aleși, care, asemenea lui Parsifal, pătimim pentru lenea noastră spirituală, ci întreaga Fire s'ar păragini și s'ar steriliza, numai din cauza lipsei noastre de inteligență, generozitate și curaj. Imi place să

cred, cum lasă a se înțelege *Parsifal*, că am deveni deodată, peste noapte, sterpi și bolnavi — ca întreaga viață din castelul Regelui Pescar — dacă n'ar exista, în fiecare țară, în fiecare moment istoric, anumiți oameni dârji și luminați, care *să-și pună între-barea justă*...

MIRCEA ELIADE

NOTĂ LA „SPARKENBROKE“ ¹⁾

Un om de geniu poate fi eroul plauzibil al unui roman?

Întrebarea și-a pus-o cândva Albert Thibaudet, și i-a răspuns negativ.

Fără a relua discuția de principiu a chestiunii, e de observat că Charles Morgan a încercat în ultima sa operă, să rezolve tocmai această problemă.

« Sparkenbroke » este romanul unui om de geniu.

Subiectul are mari riscuri. Există tot felul de semne exterioare ale geniului, și ele formează tocmai laturea teatrală, declamatorie, falsă, a unei existențe excepționale. E ceva dezordonat sau pueril sau pur și simplu cabotin într'un mare om, când are conștiința propriei lui grandori. « Geniu și dezordine », « geniu și nebunie », cine poate spune unde este în aceste vechi și răspândite clișee, limita exactă dintre impostură și sinceritate?

Când vorbește despre un om genial, literatura riscă să rețină mai ales indiciile vizibile, manifestările exterioare ale genialității și să rămână deci în zona cea mai suspectă, cea mai susceptibilă de simulare a omului excepțional.

« Geniul este un fel de proastă creștere », observă ironic un personaj al lui Charles Morgan, voind astfel să remarce tot ce este iritant, provocator și incomod pentru comunii muritori, în prezența unui om extraordinar.

Această lature teatrală nu-i lipsește nici lordului Sparkenbroke, eroul admirabil al cărții de față. Este un tip fastuos, dramatic, iubitor de glorie, extravagant, excesiv, cu ciudate capricii, care îi măresc misterul, cu neașteptate izbucniri de orgoliu, care accentuează parcă intenționat bizareria personajului. Este oare ceva mai facil, mai convențional, mai cinematografic decât o asemenea apariție « fascinantă »?

Și autorul romanului și eroul său își dau perfect seama de artificiile situației. Sunt prea multe proiectoare îndreptate spre

¹⁾ Charles Morgan, *Sparkenbroke*, roman, traducere franceză de Germaine Delamain, Librairie Stock.

FUNDAȚIA PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ « REGELE CAROL II »

CPT.-COMANDOR P. C. FUNDĂȚEANU, *Libertatea mărilor și prizele maritime* epuizat

BIBLIOTECA « ENERGIA »

Au apărut:

M. CONSTANTIN-WEYER, <i>Cavaler de la Salle</i> , traducere din limba franceză de Paul I. PRODAN	Lei 40
L. F. ROUQUETTE, <i>In căutarea jericirei</i> , traducere din limba franceză de E. FLĂMÂNDĂ	» 40
ALAIN GERBAULT, <i>Singur străbătând Atlanticul</i> , traducere din limba franceză de A. VIANU	» 20
COLONEL T. E. LAWRENCE, <i>Revolta în deșert</i> , traducere din limba engleză de Mircea ELIADE, cu o hartă (2 volume)	» 60
RENÉ BAZIN, <i>Pustniul din Sahara, viața părintelui Charles de Foucauld</i> , traducere din limba franceză de Alexandru HODOȘ	» 30
MIHAIL SĂDOVEANU, <i>Viața lui Ștefan cel Mare</i> (Ediția a III-a)	» 30
C. ARDELEANU, <i>Domnul Tudor</i> (Ediția a II-a)	» 30
R. P. HUC, <i>Descoperirea Tibetului</i> , traducere din limba franceză de Apriliana MEDIANU	» 30
HOMER, <i>Odișsea</i> , traducere în proză din limba elină de E. LOVINESCU (Ediția a II-a)	» 60
JAKOB WASSERMANN, <i>Viața lui Stanley</i> , traducere din limba germană de Radu CIO-CULESCU	» 40
H. M. STANLEY, <i>Autobiografie</i> , traducere din limba engleză de Mary M. POLIHRONIADE	» 40
R. M. HUC, <i>In China</i> , traducere din limba franceză de Natalia BĂLUȚĂ	» 40
F. YEATS-BROWN, <i>Bengali</i> , traducere din limba engleză de Radu GEORGESCU	» 40
JAKOB WASSERMANN, <i>Christofor Columb</i> , traducere din limba germană de I. SĂNGIORGIU	» 40
DEAN FARRAR, <i>Sf. Winifred sau școala și lumea ei</i> , traducere din limba engleză de W. și C. NOICA	» 60
R. P. HUC, <i>In Tartaria</i> , traducere din limba franceză de Victor STOP	» 40
L. F. ROUQUETTE, <i>Impăriața tăcerii albe</i>	» 40
M. C. WEYER, <i>Trecutul Domnului Monge</i>	» 40

BIBLIOTECA « INFORMATIVĂ »

Au apărut:

Ing. I. ORBONAȘ, <i>Manual de atelier mecanic</i>	Lei 80
H. STAHL și DAMIAN P. <i>Manual de paleografie slavo-română</i>	» 140

BIBLIOTECA « ARTISTICĂ »

Au apărut:

O. HAN, <i>Sculptorul D. Paciurea</i> , cu 24 de planșe	Lei 60
AL. BUSUIOCIANU, <i>Andrescu</i>	» 120
G. OPRESCU, <i>Pictura românească în sec. al XIX-lea</i>	» 320

BIBLIOTECA « ORAȘE »

Au apărut:

MIRCEA DAMIAN, <i>București</i> , cu 48 de planșe	Lei 120
TUDOR ȘOIMARU, <i>Constanța</i> , cu numeroase ilustrații în text	» 80
OCTAV ȘULUȚIU, <i>Brașov</i> , cu numeroase ilustrații în text	» 100

BIBLIOTECA « DOCUMENTARĂ »

Au apărut:

<i>Aminirile Colonelului Lăcusteanu</i> , publicate de RADU CRUTZESCU	Lei 70
ELENA G-ral PERTICARI-DAVIȚA, <i>Din viața și corespondența lui Carol Davila</i>	» 200
E. DVOICENCO, <i>Inceputurile literare ale lui B. P. Hasdeu</i>	» 60
EM. BUCUȚA, <i>Duiliu Zamfirescu și Titu Maiorescu în scrisori (1884—1913)</i>	» 120

BIBLIOTECA « ENCICLOPEDICĂ »

Au apărut:

CONST. C. GIURESCU, <i>Istoria Românilor</i> , I, ediția a II-a, revăzută și adăugită, cu numeroase ilustrații în text	Lei 200
Dr. G. BANU, <i>Sănătatea poporului român</i>	» 200
I. SIMIONESCU, <i>Țara noastră</i>	» 200
CONST. C. GIURESCU, <i>Istoria Românilor</i> , II, două părți	» 260
AL. ROSETTI, <i>Istoria limbii române</i> , I, <i>Limba latină</i>	» 100

SCRIITORII ROMÂNI CONTEMPORANI

Au apărut: Romane

JOACHIM BOTEZ, <i>Insemnările unui Belșer</i>	Lei 60
C. GANE, <i>Trecute vieți de Doamne și Domnișe</i> , II, cu numeroase ilustrații în text	» 60
ADRIAN MANIU, <i>Focurile primăverii și flacări de toamnă</i>	» 160
SĂRMANUL KLOPSTOCK, <i>Feciorul lui Nenea Tache Vameșul</i> , II	» 70
LUȚIA DEMETRIUS, <i>Tinerete</i>	» 50
N. M. CONDIESCU, <i>Insemnările lui Saftirim</i> , I	» 60
P. M. CONDIESCU, <i>Peste mări și țări</i> , cu 20 acuarele originale de S. MÜTZNER	» 800

Au apărut: Esseuri, Critică

PAUL ZARIFOPOL, <i>Pentru arta literară</i>	Lei 60
PERPESCIUS, <i>Mențiuni critice</i> , II	» 80
G. M. CANTACUZINO, <i>Isoare și popasuri</i>	» 60
N. IORGA, <i>Oameni cari au fost</i>	» 80
EM. CIOMAC, <i>Viața și opera lui Richard Wagner</i>	» 60
M. D. RALEA, <i>Valori</i>	» 50
N. IORGA, <i>Oameni cari au fost</i> , II	» 90
ȘERBAN CIOULESCU, <i>Correspondența dintre I. L. Caragiale și Paul Zarifopol (1905—12)</i>	» 40
C. CĂLINESCU, <i>Opera lui Mihail Eminescu</i> , II, III	» 140
C. ANTONIADE, <i>Renașterea italiană. Trei figuri din Cinquecento</i>	» 70
N. IORGA, <i>Oameni cari au fost</i> , III	» 90
ALICE VOINESCU, <i>Montaigne</i>	» 70
EM. CIOMAC, <i>Poezii armonice</i> , I	» 60

G. CĂLINESCU, <i>Opera lui Mihail Eminescu, IV și V</i>	Lei 15
PERPESCIERS, <i>Mențiuni Critice, II</i>	» 90
DRAOȘ PROTOPOESCU, <i>Fenomenul Englez</i>	» 100
N. IORGA, <i>Sfaturi de întineresc</i>	» 50
ION PETROVICI, <i>Figuri dispărate</i>	» 40
C. BANU, <i>Grădina lui Glaucon sau Manualul bunului politician</i>	» 70
HAIG ACTERIAN, <i>Shakespeare</i>	» 90

Au apărut:

Versuri

DEMOSTENE BOTEZ, <i>Cuvinte de dincolo</i>	Lei 60
Z. STANCU, <i>Antologia poezilor tineri, cu portrete de Margareta STERIAN</i>	» 60
G. BACOVIA, <i>Poesii, cu o prefață de Adrian MANIU</i>	» 40
G. GREGORIAN, <i>La boarta din urmă</i>	» 60
ADRIAN MANIU, <i>Cartea Tării</i>	» 40
G. LESNEA, <i>Cântec deplin</i>	» 40
GEORGE SILVIU, <i>Paisie psaltul spune</i>	» 40
V. CIOCĂLTEU, <i>Poesii</i>	» 60
N. DAVIDESCU, <i>Helada</i>	» 60
N. DAVIDESCU, <i>Roma</i>	» 60
ION POGAN, <i>Zogar</i>	» 40
RADU BOUREANU, <i>Golful Sângelui</i>	» 50
ION MINULESCU, <i>Nu sunt ce par a fi</i>	» 50
VIRGIL CARIANOPOL, <i>Scrisori către plante</i>	» 40
ADRIAN MANIU, <i>Poesii din Carmen Sylva</i>	» 100
MIHAIL MOȘANDREI, <i>Singurătăți (poeme)</i>	» 40
CICERONE THEODORESCU, <i>Clestar (poeme)</i>	» 50
ILARIU DOBRIDOR, <i>Vocile Singurătății</i>	» 70
ANDREI TUDOR, <i>Amor 1926 (poeme)</i>	» 40
V. VOICULESCU, <i>Urcus</i>	» 60
ION PILLAT, <i>Tărîm pierdută</i>	» 60
N. DAVIDESCU, <i>Evul Mediu</i>	» 60
Z. STANCU, <i>Albe</i>	» 60
AL. O. TEODOREANU, <i>Caiet</i>	» 60

EDIȚII DEFINITIVE

TUDOR ARGHEZI, <i>Versuri</i>	Lei 100
MATEIU I. CARAGIALE, <i>Opere</i>	» 150
ELENA FARAGO, <i>Poesii</i>	» 100

SCRIITORII ROMÂNI UITAȚI

ANGHEL, DEMETRIESCU, <i>Opere</i>	Lei 160
---	---------

SCRIITORII ROMÂNI MODERNI

Au apărut:

BOGDAN PETRICEICU-HASDEU, <i>Scriseri literare, morale și politice, Ediția critică cu note și variante de Mircea ELIADE (2 volume)</i>	Lei 280
--	---------

SCRIITORII STRĂINI MODERNI ȘI CONTEMPORANI

Au apărut:

E. MADACH, <i>Tragedia omului, traducere în versuri din limba maghiară de Oct GOGA</i>	Lei 40
LUIGI PIRANDELLO, <i>Răposatul Matei Pascal, traducere din limba italiană de A. MARCU</i>	» 40
M. CHOROMANSKI, <i>Gelozie și medicină, traducere din limba polonă de Gr. NANDRIȘ</i>	» 50
R. I. STEVENSON, <i>Comoara din insulă, traducere din limba engleză de Radu GEORGESCU</i>	» 50
EMILY BRONTË, <i>La răscruce de vânturi, traducere din limba engleză de Mary POLIHRO- NIADE</i>	» 60
COLONEL T. B. LAWRENCE, <i>Cei șapte stâlpi ai înțelepciunii, traducere din limba engleză de Petru COMĂNESCU, cu 44 planșe și 4 harți alară de text</i>	» 240
EMIL GULIAN, <i>Poemele lui Edgar Poe</i>	» 50

BIBLIOTECA DE FILOSOFIE ROMÂNEASCĂ

Au apărut:

D. D. ROȘCA, <i>Existența tragică</i>	Lei 60
T. VIANU, <i>Estetică, vol. I</i>	» 100
PETRE PANDREA, <i>Filosofia politico-juridică a lui Simion Bărnuțiu</i>	» 60
LUCIAN BLAGA, <i>Orizont și stil</i>	» 60
MIRCEA ELIADE, <i>Yoga. Essai sur les origines de la mystique indienne</i>	» 200
T. VIANU, <i>Estetică, vol. II</i>	» 100
C. RĂDULESCU-MOTRU, <i>Românismul. Catehismul unei noi spiritualități</i>	» 60
ALEXANDRU CLAUDIAN, <i>Originea socială a filosofiei lui Auguste Comte</i>	» 70
LUCIAN BLAGA, <i>Geneza Metaforei</i>	» 60
CAMIL PETRESCU, <i>Modalitatea estetică a teatrului</i>	» 60
MIHAI D. RALEA, <i>Psihologie și viață</i>	» 60

BIBLIOTHEQUE D'HISTOIRE CONTEMPORAINE

G. I. BRĂȚIANU, <i>Napoleon III et les nationalités</i>	Lei 60
---	--------

COMPOZITORII ROMÂNI CONTEMPORANI

P. CONSTANTINESCU, <i>Sonatină pentru pian și violină</i>	Lei 120
MIHAIL JORA, « 15 cântece », pentru canto și piano, pe versuri de A. MANIU, G. BACOVIA și Tudor ARGHEZI	» 180

Cărțile noastre se găsesc de vânzare în principalele librării
din țară. Ele se pot trimite franco la domiciliu în toată țara.

CENTRALA EDITURILOR

22, Strada Ilipscani, 22—București, I—Telefon 5-37-77

M. O., IMPRIMERIA NAȚIONALĂ — BUCUREȘTI

C. 91.118

